

Warszawa, dnia 7 października 2014 r.

Poz. 1334

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU¹⁾**

z dnia 5 września 2014 r.

w sprawie upoważniania uznanej organizacji do wykonywania zadań administracji morskiej²⁾

Na podstawie art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 228, poz. 1368, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób i zakres upoważniania oraz sprawowania nadzoru nad uznanymi organizacjami upoważnionymi do wykonywania zadań administracji morskiej.

§ 2. 1. W celu uzyskania upoważnienia uznana organizacja składa do ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej wniosek o upoważnienie do wykonywania zadań administracji morskiej, zwany dalej „wnioskiem”.

2. Wniosek zawiera:

- 1) zakres zadań, o których wykonywanie ubiega się uznana organizacja;
- 2) informację o:
 - a) posiadaniu przez uznaną organizację oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) statkach o polskiej przynależności klasyfikowanych przez uznaną organizację.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, wydając decyzję o upoważnieniu uznanej organizacji do wykonywania zadań administracji morskiej, o której mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim, zwanej dalej „ustawą”, zawiera z tą uznaną organizacją umowę określającą co najmniej kwestie wymienione w dodatku II do rezolucji IMO A.739(18)⁴⁾, o której treści informuje Komisję Europejską oraz Międzynarodową Organizację Morską.

§ 3. 1. Zakres upoważniania do wykonywania zadań administracji morskiej może obejmować:

- 1) przeprowadzanie inspekcji w ramach nadzoru nad statkami o polskiej przynależności, uprawiającymi żeglugę międzynarodową i klasyfikowanymi przez uznaną organizację, obejmujących:
 - a) w zakresie Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonej w Londynie dnia 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 318 i 319 oraz z 1986 r. Nr 35, poz. 177) wraz z Protokołem z 1978 r. dotyczącym Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 320 i 321), i z Protokołem z 1988 r. dotyczącym

¹⁾ Minister Infrastruktury i Rozwoju kieruje działem administracji rządowej – gospodarka morską, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Rozwoju (Dz. U. poz. 1391).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/15/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich (Dz. Urz. UE L 131 z 28.05.2009, str. 47).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1068, z 2013 r. poz. 852 oraz z 2014 r. poz. 609 i 768.

⁴⁾ Rezolucja IMO A.739(18) z dnia 4 listopada 1993 r. – Wytyczne do upoważniania uznanych organizacji działających w imieniu administracji (Dz. Urz. MliR z 2014 r. poz. 62).

- Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonym w Londynie dnia 11 listopada 1988 r. (Dz. U. z 2008 r. Nr 191, poz. 1173), statki pasażerskie oraz statki towarowe o pojemności brutto (GT) 500 jednostek i większej,
- b) w zakresie Międzynarodowej konwencji o liniach ładunkowych, sporządzonej w Londynie dnia 5 kwietnia 1966 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 33, poz. 282) wraz z Protokołem z 1988 r. dotyczącym Międzynarodowej konwencji o liniach ładunkowych, 1966, sporządzonym w Londynie dnia 11 listopada 1988 r. (Dz. U. z 2009 r. Nr 46, poz. 372), statki o długości 24 m i większej,
 - c) w zakresie załącznika I do Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki, 1973, sporządzonej w Londynie dnia 2 listopada 1973 r., oraz Protokołu z 1978 r. dotyczącego tej konwencji, sporządzonego w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1987 r. Nr 17, poz. 101) wraz z Protokołem z 1997 r. uzupełniającym Międzynarodową konwencję o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki, 1973, zmodyfikowaną przynależnym do niej Protokołem z 1978 r., sporządzonym w Londynie dnia 26 września 1997 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 202, poz. 1679), zwanej dalej „Konwencją MARPOL”, zbiornikowce olejowe o pojemności brutto (GT) 150 jednostek i większej oraz statki inne niż zbiornikowce olejowe, o pojemności brutto (GT) 400 jednostek i większej,
 - d) w zakresie załącznika II do Konwencji MARPOL, statki przewożące szkodliwe substancje ciekłe luzem,
 - e) w zakresie załącznika IV do Konwencji MARPOL, statki o pojemności brutto (GT) 400 jednostek i większej oraz statki o pojemności brutto (GT) mniejszej niż 400 jednostek uprawnione do przewozu więcej niż 15 osób,
 - f) w zakresie załącznika V do Konwencji MARPOL, wszystkie statki,
 - g) w zakresie załącznika VI do Konwencji MARPOL, statki o pojemności brutto (GT) 400 jednostek i większej oraz silniki wysokoprężne o mocy większej niż 130 kW,
 - h) w zakresie Międzynarodowej konwencji w sprawie kontroli szkodliwych systemów przeciwporostowych na statkach, podpisanej w Londynie dnia 5 października 2001 r. (Dz. U. z 2008 r. Nr 134, poz. 851), statki o długości 24 m i większej oraz statki o pojemności brutto (GT) 400 jednostek i większej,
 - i) w zakresie Międzynarodowej konwencji o pomierzaniu pojemności statków z 1969 r., sporządzonej w Londynie dnia 23 czerwca 1969 r. (Dz. U. z 1983 r. Nr 56, poz. 247), statki o długości 24 m i większej zgodnie z art. 2(8) tej konwencji,
 - j) w zakresie Międzynarodowej konwencji o bezpiecznych kontenerach, sporządzonej w Genewie dnia 2 grudnia 1972 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 24, poz. 118), wszystkie kontenery;
- 2) wydawanie w imieniu organów administracji morskiej:
- a) certyfikatu bezpieczeństwa statku pasażerskiego,
 - b) certyfikatu bezpieczeństwa statku towarowego,
 - c) międzynarodowego certyfikatu zdolności do przewozu niebezpiecznych chemikaliów luzem,
 - d) międzynarodowego certyfikatu zdolności do przewozu ciekłych gazów luzem,
 - e) dokumentu uprawnienia do przewozu ziarna,
 - f) dokumentu zgodności ze specjalnymi wymaganiami dla statków przewożących towary niebezpieczne,
 - g) certyfikatu bezpieczeństwa jednostki szybkiej,
 - h) certyfikatu bezpieczeństwa statku specjalistycznego,
 - i) międzynarodowego świadectwa wolnej burty,
 - j) międzynarodowego świadectwa pomiarowego,
 - k) międzynarodowego certyfikatu o zapobieganiu zanieczyszczeniu olejami,
 - l) międzynarodowego certyfikatu o zapobieganiu zanieczyszczeniu przez statki przewożące luzem szkodliwe substancje ciekłe,
 - m) międzynarodowego certyfikatu o zapobieganiu zanieczyszczeniu ściekami,
 - n) dokumentu zgodności z wymaganiami załącznika V do Konwencji MARPOL,
 - o) międzynarodowego certyfikatu o zapobieganiu zanieczyszczeniu powietrza przez statki,
 - p) międzynarodowego certyfikatu o zapobieganiu zanieczyszczeniu powietrza przez silnik,

- q) międzynarodowego certyfikatu efektywności energetycznej,
 - r) dokumentu zgodności do przewozu stałych ładunków masowych,
 - s) certyfikatu konstrukcji i wyposażenia statku dynamicznie unoszonego,
 - t) certyfikatu bezpieczeństwa jednostki górnictwa morskiego,
 - u) międzynarodowego certyfikatu systemu przeciwporostowego,
 - v) certyfikatu bezpiecznego kontenera,
 - w) innych dokumentów zgodności potwierdzających spełnianie przez statek przepisów międzynarodowych;
- 3) weryfikację i zatwierdzanie dokumentacji technicznej, podręczników i planów;
- 4) w ramach inspekcji w zakresie bezpieczeństwa wyposażenia statku, sprawdzanie:
- a) zgodności posiadanych przez załogę dokumentów kwalifikacyjnych z certyfikatem bezpiecznej obsługi statku,
 - b) posiadania przez statek dokumentu potwierdzającego posiadanie ubezpieczenia lub innego zabezpieczenia finansowego odpowiedzialności za roszczenia morskie, morskiego certyfikatu pracy, certyfikatu stwierdzającego zabezpieczenie finansowe odpowiedzialności cywilnej za szkody spowodowane zanieczyszczeniem olejami bunkrowymi oraz certyfikatu ubezpieczenia odpowiedzialności za szkody na osobie lub w mieniu pasażera.

2. Na wniosek uznanej organizacji zakres upoważnienia może również obejmować przeprowadzanie inspekcji statków o polskiej przynależności niepodlegających umowom międzynarodowym i wydawanie im kart bezpieczeństwa, pod warunkiem dołączenia do wniosku o upoważnienie do wykonywania zadań administracji morskiej przepisów technicznych uznanej organizacji w zakresie budowy statku, jego stałych urządzeń i wyposażenia dla tego rodzaju statków i stwierdzenia, że przepisy te są co najmniej równoważne pod względem zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi z przepisami Polskiego Rejestru Statków S.A.

§ 4. 1. Organy administracji morskiej sprawują nadzór nad uznanymi organizacjami upoważnionymi do wykonywania zadań administracji morskiej przez:

- 1) audyty centrali lub oddziału uznanej organizacji przeprowadzane nie rzadziej niż co 2 lata;
- 2) inspekcje doraźne, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt 3 ustawy;
- 3) opiniowanie opracowanych przez uznaną organizację projektów przepisów klasyfikacyjnych, procedur nadzoru nad statkami oraz projektów zmian do takich przepisów i procedur.

2. Osoby wykonujące zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, powinny posiadać dokument identyfikacyjny określony w przepisach wydanych na podstawie art. 18 ust. 11 ustawy.

§ 5. 1. W celu przeprowadzenia audytu, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej powołuje zespół audytujący składający się z osób wykonujących czynności nadzoru nad przeprowadzaniem inspekcji państwa bandery, upoważnionych przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej, oraz wyznacza przewodniczącego zespołu.

2. Audyt obejmuje sprawdzenie, czy uznana organizacja:

- 1) spełnia kryteria, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 391/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach (Dz. Urz. UE L 131 z 28.05.2009, str. 11);
- 2) wykonuje zadania administracji morskiej zgodnie z przepisami o bezpieczeństwie morskim;
- 3) prawidłowo realizuje zadania, do których wykonywania została upoważniona;
- 4) podjęła działania w przypadku zatrzymania statku przez inspekcję państwa portu polegające w szczególności na współpracy z inspektorami inspekcji państwa portu w celu usunięcia uchybień wykrytych na statku podczas inspekcji, oraz, w razie potrzeby, zapewnieniu obecności na statku swojego przedstawiciela;
- 5) powiadomiła organ inspekcyjny o każdym przypadku stwierdzenia, że stan statku lub jego wyposażenia nie odpowiada danym zawartym we właściwym certyfikacie lub że statek nie jest zdalny do wyjścia w morze bez zagrożenia dla bezpieczeństwa żeglugi lub środowiska morskiego, oraz podjęła działania naprawcze.

3. Przewodniczący zespołu audytującego przekazuje uznanej organizacji plan audytu, uwzględniający jego termin i zakres, nie później niż 14 dni przed audytem.

4. Przewodniczący zespołu audytującego sporządza raport z przeprowadzonego audytu w dwóch egzemplarzach, z których jeden przekazywany jest uznanej organizacji.

5. W przypadku stwierdzenia uchybień uznana organizacja sporządza plan działań naprawczych oraz określa terminy ich realizacji, a po wykonaniu planu informuje o tym fakcie ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

§ 6. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej przekazuje Komisji Europejskiej oraz właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej sprawozdanie z czynności wykonanych w ramach nadzoru, o którym mowa w § 4 ust. 1, najpóźniej do dnia 31 marca w roku następującym po roku, w którym takie działania przeprowadzono.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.⁵⁾

Minister Infrastruktury i Rozwoju: *E. Bieńkowska*

⁵⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 21 marca 2005 r. w sprawie sposobu uznawania i upoważniania instytucji klasyfikacyjnej do wykonywania zadań administracji morskiej (Dz. U. Nr 61, poz. 540), które zgodnie z art. 149 ust. 1 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 228, poz. 1368, z 2012 r. poz. 1068, z 2013 r. poz. 852 oraz z 2014 r. poz. 609 i 768) utraciło moc z dniem 26 lipca 2013 r.